

Casa del carrer de Santa Eulàlia, 46

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Carrer de Santa Eulàlia, 46
Alçada: 12

Coordenades:

Latitud: 41.36741
Longitud: 2.12881
UTM Est (X): 427140
UTM Nord (Y): 4579910

Classificació

Número de fitxa 08101 - 240
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: diversos propietaris
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 26/10/2017 - 02:00

Descripció

Edifici d' habitatges que consta de planta baixa i quatre pisos, amb la coberta plana. Està ubicada a l'avinguda de Santa Eulàlia, eix transversal del barri i que mostra els efectes d'una continuada substitució d'arquitectures. El cas que ens ocupa és una de les persistències arquitectòniques anterior a aquesta fase. Els baixos han patit transformacions per adequar-se a les necessitats dels nous establiments comercials que els ocupen. La façana s'organitza compositivament de forma simètrica, a partir de tres eixos de verticalitat definits per les seves obertures.

Les plantes superiors s'organitzen amb balcons als eixos dels extrems i finestres a l'eix central. Totes les obertures són de llinda recta; emmarcades als costats per pilastres i els balcons , amb barana de ferro i porticons de llibret, se sustenten per mènsules decorades amb motius florals. La façana està coronada per un acroteri circular amb una figura femenina en relleu a la part central, que representa una filadora.

Observacions:

Molt probablement el promotor de l'edifici estava relacionat amb alguna de les fàbriques tèxtils de la zona.

Història

El barri de Santa Eulàlia va patir un procés de densificació constructiva a partir dels anys vint del segle passat. Amb el parèntesi dels anys de la Guerra civil i primera postguerra, la seva urbanització continuà amb força a partir de la segona meitat dels anys 1950, lligada molt directament amb la proximitat de Barcelona. Aquest creixement intensiu va transformar radicalment el paisatge urbà, que quedà gairebé orfe de referents patrimonials. El fet que l'Escorça es mantingués dempeus i que s'enjardinés el seu voltant, oxigenant mínimament aquest congestionat sector, va significar un petit triomf davant els cada cop més densificats blocs d'habitatges.

Bibliografia

- AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1981). L'Hospitalet i el seu patrimoni arquitectònic. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.
- AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1986). Guia de l'exposició del Patrimoni Històric-Artístic de l'Hospitalet. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.
- AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (1987). L'Hospitalet d'avui a demà. Una proposta per a ordenar i millorar la ciutat. L'Hospitalet de Llobregat: Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat, Àrea d'Urbanisme.
- AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET de LLOBREGAT (2001). Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. Text Refós.
- CASAS I FUSTER, Joan (1986). L'Hospitalet. Un passeig per la història. L'Hospitalet de Llobregat: Patronat Municipal de Comunicació, Ajuntament de L'Hospitalet de Llobregat.
- DEPARTAMENT DE CULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (ss/dd). Inventari del patrimoni cultural immoble / arquitectònic de l'Hospitalet de Llobregat. Barcelona c <http://invarquit.cultura.gencat.cat/cerca/> [consulta realitzada el 14 de setembre de 2017].

